

نهیڤی گزنگی هه تاو

نازاد نهرگوشی

هه موو به یانییه ک پپیش دهرکه وتنی یه کهم گزنگی هه تاو، له و دیوی کیوه سه رکه شه کانه وه ده چووو سه ریان، رووی له خۆر هه لات ده کرد، له گه له هه لاتنی یه کهم گزنگی خۆر فرمیسه که کانی ده هاتنه خواره وه، پاشانیسه ناخیکی هه لده کپشاو نه و جا وهک لیقه و ماویکی داغدیده و جه رگ سووتاو ده ست له نه ژنۆ له شوپینی خۆی هه لده ستا، هیدی، هیدی له پلیکانه کان ده هاته خواره وه.

ئه مه به زمی رۆژانه ی بوو، که بوو بووه هۆی نه فرهت و بیزاری دانیشستوانی گونده که، ئه وان پپیشان ده گوت: خۆر په رست، ته نانهت مه لای گونده کهش زۆر جار به تووریدی سه رکۆنه ی ده کرد، داوای لی ده کرد ده ست له م کاره ی هه لگری، پپی ده گوت: ئه م کاره ی تو شرکه کافرستانیییه، دروستکردنی هاوتایه بو خوی یه کتا، چۆن شتی وا ده که ی، به لام هیچ یه ک له م قسانه به گویتیدا نه چوون، بو شی گزنگ نه بوو مه لا چی ده لی، یان له کاتی رووبه روو بوونه وه ی له گه له خه لکی گونده که دا، که رووی خۆیانی لی وهرده گیتر و پشستی تیده کردن، ئه م هه لویتسته یان نه بووه هۆی ئه وه ی که ته نانهت بو جار پیکیش گومانی له کرده وه ی خۆی هه بیته، یان دوو دل بی له رۆیشتنی به یانیان بو ته ماشا کردنی یه کهم گزنگی هه تاو. گومانی له وه نه بوو که هه ر به ره به یانییک خۆی له سه ر بانه که ده دۆزیتته وه، چونکه له هه لاتنی خۆره که دلنیا بوو، ئه و هه مپیشه له سات و کاتی خۆیدا له ژوانگه ئاماده بوو. به م شیوه یه به رده وام چاوه روانیییه که ی له گه له هاتنی یه کهم گزنگی هه تاو کۆتایی پپی ده هات و دوو باره ده ستی پپی ده کرد وه. ته نیا که سییک که له ناو گونده که دا جار به جار سلاو و چاک و چۆنی له گه له ده کرد مامۆستای قوتابخانه ی گونده که بوو، ئه گه رچی ئه ویش له به ر دانیشستوانی گونده که نه ییده توانی زۆر لیی نزیک بیته وه، سه ره رای ئه وه ی که دراوسپی بوو، خانوو که یان له ته نیشته یه کتر بوو، ئه وه نده لییک نزیک بوون، کاتییک ئافره ته که به یانیان ده چووو سه ریان، مامۆستا به ده نگی چریه ی پپی له خه و هه لده ستاییه وه، ئیتر له ده نگی پپی ئافره ته که راهاتبوو، ئه گه ر رۆژتیک گویتی له ده نگی پپی نه بووایه هه ستی ده کرد شتیکی ون کرد وه، له ماوه ی ئه م دوو

ساله‌دا که ماموستا دراوسیتی بو، ئه‌ویش وهک خه‌لکی گونده‌که ده‌بویست هۆی ئه‌م کاره بزانیته، زۆر جار له خۆی ده‌پرسی باشه ئه‌م ئافره‌ته چ سوودتیک له‌م کاره‌ی وهرده‌گریت؟ بیجگه له خۆناشیرین کردن له نیتوان دانیشتوانی گونده‌که‌دا، به جۆری که ده‌بی رۆژانه به‌رگه‌ی سه‌رکۆنه‌کانی گوندیه‌کان و مه‌لاکه بگریت.

تۆ بلایی قسه‌ی خه‌لک راست بیت، به‌راستی خۆره‌سته؟ ماموستایش به‌ نۆیه‌ی خۆی کونجکۆلی ده‌کرد، به‌لکو بتوانیت سه‌ر لم کرده‌وی ئافره‌ته‌که ده‌رییت، به‌لام له‌بهر ئه‌وه‌ی که خه‌لکی گونده‌که به‌نییان له‌گه‌ل ئافره‌ته‌که خوش نه‌بوو، ئه‌وه‌ی هاتوچۆشی بکرا‌یه ده‌که‌وته به‌ر شالاو و سه‌ره‌نشست و پرته و بۆله‌ی ئه‌وان، چۆن ده‌بی هاتوچۆی ئافره‌تیک بکات که هیچ حسابیت بۆ قسه‌ی مه‌لای گونده‌که ناکات، راسپاره‌ی مه‌لای گونده‌که ئه‌وه بوو که تا ده‌ست له‌م کاره گاورانه‌یه‌ی خۆی هه‌له‌گرێ کهس نابێ هاتوچۆی بکات، هه‌ر له‌بهر ئه‌مه‌ش بوو که ئه‌ویش نه‌یده‌توانی به‌ راشکاوی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکات، ئه‌گه‌رچی خانووه‌که‌یان ئه‌وه‌نده لیک نزیک بوون، که هه‌موو به‌ره‌به‌یانیک به‌ ده‌نگی چریه‌ی پیتی ئافره‌ته‌که له‌خه‌و هه‌له‌ده‌ستا، ئه‌گه‌ر رۆژتیک گوئی لی نه‌بوایه هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و رۆژه به‌ ناته‌واوی ده‌ستی پێ کرده‌وه! یه‌ک دوو رۆژ بوو له قالدردمه‌کان و سه‌ره‌نه‌که‌وتبوو. بێ ده‌نگی وهک خۆره‌که‌وتبووه گیانی ماموستا. ده‌بویست بزانی چی رووی داوه، به‌ رۆژ دوو له‌چاوی خه‌لک چاودێری ماله‌که‌ی ده‌کرد.

بۆ سێیه‌م رۆژ ماموستا پێش به‌ره‌به‌یان چاودێری قالدردمه‌کانی کرد، ده‌بویست بزانی له‌ژوانگه ئاماده ده‌بیت یان نا، به‌لام ئه‌م جاره‌ش ژوانگه چۆل مایه‌وه، کهس نه‌هات! ماموستا نیگه‌ران و سه‌رگه‌ردان، ناوه‌وه‌ی وهک سییر و سرکه ده‌کولاو نه‌یده‌زانی چۆن چۆنی هه‌والتیک وهرگریت، ئیواره داها و شه‌و بالی به‌سه‌ر گونده‌که‌دا کیشا، خه‌لکی گوند ماندوو له‌ کاری رۆژانه‌یان خزابونه ناو جیوه، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌به‌یانی دیسانه‌وه ده‌ست به‌ کاروباری رۆژانه‌یان بکه‌ن، ئه‌ویش بێ تۆقره‌و نا ئارام چاوه‌رپیی په‌رجوویه‌ک بوو، که له‌ژێر سێبه‌ری ئه‌ودا هه‌والتیک له‌ دراوسیتکه‌ی وهرگریت. به‌لای خۆیه‌وه گوئی کێ ده‌لێ له‌ ماله‌وه‌یه، په‌نگه له‌بهر تازار و عه‌زه‌تی خه‌لکی ئاویی، بریاری داوه بروتاه شویتنیکێ تر، شویتنیک که کهس پرسیاری کیش و ئایین و مه‌زه‌به‌ی لی نه‌کات، کهس له‌بهر ته‌ماشاکردنی خۆره‌هلات سه‌رکۆنه‌ی نه‌کات، به‌راست به‌ خه‌لک چی، مه‌گه‌ر کهس ده‌رواته قه‌بری کهس، هه‌ر کهس له‌ کرده‌وه‌کانی خۆی به‌رپرسه، به‌لام تۆ بلایی شویتنیک له‌م ولاته‌دا هه‌بیت که له‌ چاودێر

و ده‌ست تیسوهردان دوور بیت؟ شویتنیک هه‌بیت به‌ ئاره‌زووی خۆی هه‌ناسه‌ بدات و بمیری! ته‌نانه‌ت ده‌ست له‌ چۆنیه‌تی مردنی مرۆفه‌کانیش وهرنه‌ده‌ن، کێ ده‌لێ نه‌خۆش نییه؟ له‌ناو جی نه‌که‌وتوو؟ بێ کهس و ته‌نیا، به‌لام چۆن چۆنی هه‌والتیک وهرگریت؟ خۆ له‌هه‌ر کهس پرستی پیتی ده‌لێ به‌ تۆ چی له‌کوئییه، چ کارت پیتییه‌تی؟ ده‌یزانی خه‌لک چه‌ند لیتی بیزارن، به‌ تایبه‌تی مه‌لاکه، زۆر جار گوئی لی بووه که ده‌یگوت: ئه‌مه‌ غه‌زه‌به‌ به‌سه‌ر گونده‌که‌ماندا باریوه، خوا خۆی چاره‌ی بکات، ئه‌مه‌ش هۆکارێک بوو که ماموستا نه‌یده‌وتیرا سه‌بارده‌ت به‌ ئافره‌ته‌که پرسیار له‌خه‌لکه‌که بکات، بۆیه ئیواره‌ی رۆژی سێیه‌م ماموستا پیتی به‌ جه‌رگی خۆیدا نا و بریاری دا له‌ کاتیکی گونجاودا پرواته سه‌ردانی ئافره‌ته‌که، به‌ جۆریک که سه‌رنجی خه‌لک رانه‌کیشیت.

وای به‌ باش زانی دره‌نگانی شه‌و ئه‌و کاره بکات، له‌ وه‌خت و ساتیکدا که گونده‌که کوشوماهه، بیجگه له‌ ده‌نگی کونده‌په‌پوو چه‌ند چه‌قه‌لیک و لووره‌ی چه‌ند گورگیک، که جارجار سه‌گه‌کانی گونده‌که‌ی هارو هاج ده‌کردن، له‌گه‌ل سرتی سیسرکه و بۆق که شه‌وزه‌نگیان ده‌پازنده‌وه، دانیشتوانی گونده‌که‌ش ماندوو له‌کاری رۆژانه‌یان خزیونه‌ته ناو جیگا بۆ پشودان و خۆ ئاماده‌کردن بۆ کاری سه‌ختی رۆژی دواتریان، ته‌نیا ماموستای قوتابخانه‌ بوو خه‌وی لی نه‌که‌وتبوو، ده‌بویست له‌په‌نای ئه‌و بێ ناگایی و خه‌وی گرانی خه‌لکدا خۆی بگه‌یه‌نیته مالی دراوسیتکه‌ی.

سه‌ره‌رای ترسی ئه‌و له‌ خه‌لکه‌که، که نه‌بادا یه‌کیک ببینی و لیتی پرستی خیره‌ چ ده‌که‌ی لیره؟ پێش ئه‌وه‌ی ماموستا وه‌لامیک بۆ پرسیاره‌که‌ی بدۆزیته‌وه خۆی گه‌یانه‌ به‌ر ده‌رگای مالی دراوسیتی. به‌ هیواشی یه‌کدوو درب له‌ ده‌رگای دا، چاوه‌رپیی کرد، هیچ هه‌والتیک نه‌بوو. به‌ هیمنی پالتیکی به‌ ده‌رگاوه‌ نا، ده‌رگا دانه‌خرا بوو. به‌ هیواشی کرایه‌وه و له‌سه‌ره‌خۆ وه‌ژووورکه‌وت. ئافره‌ته‌که به‌ بینینی ماموستا له‌ ترسان واقعی و پرما و چاوه‌کانی زه‌ق بوون، له‌ ترسان خۆی گرمۆله‌ کرد. ماموستا هه‌ستی به‌ نیگه‌رانی ئه‌و کرد. به‌ میه‌ره‌بانیه‌وه گوئی: مه‌ترسی مه‌به‌ستتیکێ خراپم نییه، ئه‌گه‌رچی شیوه‌ی قسه‌کردنی ماموستا متمانه‌ی ئه‌وتۆی پێ نه‌به‌خشی، به‌لام وای لی کرد که ده‌ست بۆ چراکه درێژ بکات و که‌میک فتیله‌که به‌رزکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی باشتربتوانی میوانه ناوه‌خته‌که‌ی ببینی، به‌ هه‌لکیشانی فتیله‌ی چراکه ژووهرکه‌ پرووناکتر بوو، خاوه‌ن مال وه‌ک مه‌رپیکی به‌سته‌زمان به‌ چاوی مه‌رانییه‌وه که پر بوون له‌ خه‌موخه‌فت سه‌یری ماموستای کرد، ماموستا نه‌بویست له‌وه زیاتر خاوه‌ن ماله‌که

نیگه‌ران بکات، له شوینی خۆی وهستا، دووباره به هیمنی گوتی: هیچ مه‌ترسی، ته‌نیا هاتووم له ئەحوالت پیرسم. ئەوه سێ رۆژه دیار نیت نیگه‌رانت بووم. خاوه‌ن ماڵ که‌می‌ک هه‌ستی به‌ دلنه‌وایی کرد، چراکه‌ی هینایه‌ پیتشه‌وه به‌ جوژی که‌ بتوانی به‌ ته‌واوی دهم و چاوی می‌وانه‌که‌ی بی‌نییت، که‌می‌ک خۆی کو‌کرده‌وه، ده‌سماڵه‌که‌ی سه‌ری رێکخست، مامۆستا گوتی: ده‌توانم دانیشم؟

پیش ئەوه‌ی ئافه‌ره‌ته‌که‌ وه‌لامی بداته‌وه‌ تووشی کو‌که‌یه‌ک هات، کو‌که‌یه‌کی وشک و کوشنده، ده‌تگوت ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ بخنکیت. مامۆستا خیرا جامه‌ ناویکی بو‌هینا و یارمه‌تی دا چه‌ند قومه‌ ناویک بخواته‌وه، له‌گه‌ڵ خوارنده‌وه‌ی ناوه‌که، ناوه‌وه‌ی جامه‌که‌ سوور هه‌لگه‌را، ناوه‌که‌ ئالوده‌بوو به‌ خوین، ئافه‌ره‌ته‌که‌ خوین ریشایه‌وه‌ خوین، مامۆستا به‌ بی‌نیی ده‌سته‌پاچه‌ بوو، نه‌یزانی چ بکات. گشت گیانی ئافه‌ره‌ته‌که‌ شه‌لال بوو له‌ ئاره‌قه، وه‌ک چۆله‌که‌یه‌کی سه‌رپراو هه‌موو گیانی ده‌له‌رزی. مامۆستا هه‌ر ئەوه‌نده‌ی پێ کرا بالیفیک له‌ پشتی دابنێ و یارمه‌تی بدات پال بداته‌وه. لیفه‌ شوپه‌ره‌که‌شی به‌ شان و ملیدا دا. ئافه‌ره‌ته‌که‌ به‌ ده‌نگیکی خنکا و گوتی: تکایه‌ لی‌ره‌ برۆ، ازم لی‌ بی‌نه‌ با به‌ ده‌ردی خۆم بزم. برۆ با له‌ پینناوی مندا ناوت نه‌زیت، ده‌زانی یه‌کی‌ک لی‌ره‌ بتی‌نێ مالمۆیران ده‌بی، ئیتر ناتوانی وه‌ک مامۆستا لی‌ره‌ بمی‌نیته‌وه، دلنیام خه‌لکی گونده‌که‌ لی‌ره‌ ده‌رت ده‌که‌ن، باشه‌ پیت ئالین لی‌ره‌ چ ده‌که‌ی؟

مامۆستا گوتی: خه‌مت نه‌بێ دلنیابه‌ که‌ هاتم که‌س منی نه‌بی‌نبوه، بو‌گه‌رانه‌وه‌ش خوا که‌ریه‌.

ئافه‌ره‌ته‌که‌ بێ ده‌نگ بوو، مامۆستا چاوی به‌ کو‌که‌ دارێک که‌وت هینای له‌ به‌رانبه‌ری ئافه‌ره‌ته‌که‌ی دانا و له‌سه‌ری دانیش. ئافه‌ره‌ته‌که‌ی به‌ زه‌حه‌مت هه‌ناسه‌ی ددا، مامۆستا به‌ نیگه‌رانبی‌یه‌وه‌ گوتی: باشتی؟

ئافه‌ره‌ته‌که‌ بو‌ چه‌ند ده‌می‌ک چاوه‌کانی داخست، پاشان ده‌ستی بو‌ ده‌سماڵه‌که‌ی برد و خوینی سه‌ر لی‌وه‌کانی سه‌رییه‌وه، گوتی: له‌وه‌ خراپتر نابم.

- چۆن ده‌توانم یارمه‌تی‌ت بده‌م؟

- رۆیشتی تو‌ بو‌ من باشتی‌ن یارمه‌تی‌یه‌. تۆش ده‌زانی خه‌لکه‌که‌ خۆیان لی‌م به‌ بیانوون، تۆش لی‌ره‌ بتی‌بان ئیتر مه‌فه‌رم نامی‌نێ، دووباره‌ سه‌رله‌نوێ کو‌که‌ی ده‌ستی پێ کرد. مامۆستا ویستی لی‌ی نزیک بی‌ته‌وه، به‌لام ئەو به‌ ئامازدی ده‌ست تی‌ی گه‌یاند لی‌ی نزیک نه‌که‌ویتته‌وه. دوا‌ی وه‌ستانی کو‌که‌که‌ی به‌ ناو‌می‌دی‌یه‌وه‌ گوتی: تاکیه‌ لی‌ره‌ برۆ، مانه‌وه‌ی تو‌ بۆمن هیچ سوودیکی نی‌یه‌ بی‌جگه‌ له‌ ده‌رده‌سه‌ری و سه‌رئیشه‌ زیاتر.

- به‌لام تو‌ پیت‌بوستت به‌ یارمه‌تی هه‌یه، ناتوانم به‌م حاڵه‌ به‌جیت بی‌تم.

- کار له‌کار ترازوه‌ له‌ می‌ژه‌ نه‌خۆشم، خوا خوامه‌ له‌ کو‌ل ئەم دنیا‌یه‌ بیمه‌وه. نه‌خۆشی سیلم هه‌یه، زۆرم نه‌ماوه، به‌م زوانه‌ له‌ کو‌ل ئەم خه‌لکه‌ ده‌مه‌وه، له‌ خویان ده‌وی بتۆم! به‌ چاوی کافر ته‌ماشام ده‌که‌ن، نابیت یارمه‌تی گاوری‌ک بده‌یت.

- من یارمه‌تی مرۆقی‌ک ده‌ده‌م، هاتومه‌ و ناگه‌ریمه‌وه، چی ده‌بێ با بی‌ت، ئیستاش چیت له‌ من ده‌وی، بلێ با بو‌ت جی‌به‌جی‌ بکه‌م. ده‌توانم بتسه‌م بو‌ شار، بو‌ نه‌خۆشخانه، دلنیام له‌وی نه‌خۆشه‌ییه‌که‌ت چاره‌سه‌ر ده‌کری‌ت.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بێ ده‌نگی ئافه‌ره‌ته‌که‌ گوتی: به‌راستی ده‌ته‌وی یارمه‌تی‌م بده‌یت؟

- به‌لێ، چیت ده‌وه‌ی، ئەوه‌ی له‌ ده‌ستم بی‌ت له‌ خه‌مه‌تندام.

ده‌مه‌وی بو‌ دوا جار چاوم به‌ هه‌لاتنی یه‌که‌م گزنگی هه‌تا و بکه‌ویت.

مامۆستا که‌می‌ک داماو هه‌ستی کرد جی‌به‌جی‌کردنی داواکارییه‌که‌ی ئەوه‌نده‌ ناسان نی‌یه، ئەگه‌ر بی‌هویت له‌سه‌ر بانه‌که‌وه‌ ته‌ماشای خۆره‌لات بکات، ئەوه‌ ده‌بی ئافه‌ره‌ته‌که‌ له‌ باوه‌ش بگری و بی‌سات بو‌ سه‌ربانه‌که‌، ئەویش له‌ به‌ره‌به‌ی‌اندا. له‌به‌ر چاوی ئەو خه‌لکه‌ی که‌ بو‌ نو‌تری به‌یانی ده‌رۆنه‌ مزگه‌وت، بی‌جگه‌ له‌مه‌ش شه‌رعیش ئەو مۆله‌ته‌ی پێ نادات ژنیکی نامه‌هره‌م له‌باوه‌ش بگری، نا، نا، چۆن خۆم له‌ شیری خوا ده‌ده‌م، ده‌بی رێگاچاره‌یه‌کی تر بدۆزمه‌وه. مامۆستا هه‌ر وا خه‌ریکی هه‌لسه‌نگاندنی بارودۆخه‌که‌ بوو. دیسان کو‌که‌ی ئافه‌ره‌ته‌که‌ ده‌ستی پێ کرد، ئەویش به‌ شتی‌ویه‌کی زۆر خراپ که‌ خه‌ریک بوو ده‌خنکا. چاوه‌کانی ئافه‌ره‌ته‌که‌ سوور هه‌لگه‌را‌بوون. لی‌وه‌کانی له‌خوین سوور بو‌بوون. خیرا به‌ ده‌سماڵه‌که‌ی خوینی لی‌وه‌کانی سه‌رییه‌وه. به‌ هه‌ناسه‌برکی‌وه‌ گوتی: خۆت ماندوو مه‌که، هه‌ر ئەوه‌نده‌ش که‌ هاتی له‌ ئەحوالم بپرسی سوپاست ده‌که‌م، ئیستاش برۆ تا نه‌بووه‌ته‌ به‌یانی، با نه‌بیته‌ قوریانی من.

مامۆستا گوتی: نا، نارۆم، من یارمه‌تی‌ت ده‌ده‌م بو‌ ئەوه‌ی بتوانی یه‌که‌م گزنگی هه‌تا و بی‌نی، به‌لام چه‌زده‌که‌م تۆش وه‌لامی په‌رسیاری‌کم بده‌یته‌وه.

- ئەگه‌ر وه‌لامه‌که‌ لای من بی‌ت به‌ دلنیاییه‌وه‌ وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه.

هۆی چیه‌ تو‌ هه‌موو به‌ره‌به‌یانی‌ک ده‌رۆیته‌ سه‌ریان، بو‌ ته‌ماشاکردنی خۆره‌لات؟

ئافه‌ره‌ته‌که‌ به‌ بی‌ستنی ئەم په‌رسیاره‌ چه‌ند داماو بوو

داماوتر و په‌ریشانتر بوو. ماموستا هه‌ستی پین کرد. به میهره‌بانیه‌وه گوتی: نیازم تازاردانی تو نییه ئەگەر بۆت سه‌خته، ده‌توانی وه‌لام نه‌ده‌یته‌وه، گرنگ نییه.

دوو فرمی‌سک به سهر سیمای ئافره‌ته‌که‌دا خزینه خواروه، ئەوجا گوتی: نا تو به‌بێ ئه‌وه‌ی بیر له‌وه بکه‌یته‌وه که دوای هاتنت بۆ ئیره چ چاره‌نووسیک چاوه‌ریت ده‌کات، سهردانی منت کرد، ئەمه کاریکی کهم نییه، کۆکه مۆله‌تی پین نه‌دا درێژه به قسه‌کانی بدات، ده‌سماله‌که‌ی گرت به‌ ده‌می. دوای وه‌ستانی کۆکه‌که‌ی به ناتومبیدی پالی دایه‌وه و گوتی: ئه‌وه‌ی من هه‌موو به‌یانان ده‌یکه‌م له‌پیتاوی خۆشه‌ویستی خۆمه، بۆ یه‌که‌م جار که چاوم به خۆشه‌ویسته‌که‌م کهوت له به‌ره‌به‌یاندا بوو. چووبومه سهربان بۆ راخستنی ساور. بینیم مه‌فره‌زه‌یه‌ک پيشمه‌رگه هاته ناو گونده‌که‌مان، من له سهربانوه ته‌ماشام ده‌کرد، هه‌ر له‌م ته‌ماشاکردنه‌دا بوو که نیگای هه‌ردوو کمان تیکتالان و دلای خۆم دۆراند، سهره‌نجامه‌که‌ی ئەم دۆراندنه هه‌وسه‌رگیری بوو، دوای ماوه‌یه‌ک دروستبوونی پتوه‌ندی له‌نیوان هه‌ردوو کماندا ژبانای هه‌وبه‌شمان پیکه‌یتنا. ئافره‌ته‌که‌ له‌قسه‌کردن ماندوو بوو، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیتشا، به داخ و که‌سه‌روه گوتی: به‌لام خۆشیمان زۆر درێژخایه‌ن نه‌بوو، سێ مانگ به سهر زه‌ماوه‌نده‌که‌ماندا تینه‌په‌ری بوو که می‌رده‌که‌م به‌ره‌به‌یانیک ده‌که‌وتینه بۆسه‌ی دوژمن و شه‌هید ده‌کریت، گریان مۆله‌تی پین نه‌دا، به‌گریانه‌وه گوتی: ئیتر ئه‌وه چهند ساله له‌دوای شه‌هیدکردنی به‌لینم داوه هه‌موو رۆژ بۆ زیندووکردنه‌وه‌ی یادی خۆشه‌ویستیمان هه‌موو به‌ره‌به‌یانان ده‌رۆمه سهربان و ته‌ماشای ده‌رچوونی یه‌که‌م گزنگی هه‌تاو ده‌که‌م، به‌م شپوه‌یه په‌یمان که‌م نوێ ده‌که‌مه‌وه، سهر له‌نوێ چاوه‌روانییه‌که‌م ده‌ست پین ده‌کات، بۆ هه‌لاتی رۆژیکی نوێ، هه‌رگیز سه‌بارت به‌م نه‌یتینییه‌م له‌گه‌ل که‌س باس نه‌کردوه، بۆیه خه‌لکی گونده‌که‌ به خۆرپه‌رست تاوانبارم ده‌که‌ن، تو یه‌که‌م که‌سی له‌گه‌لی باسم کردوه، ئافره‌ته‌که‌ به‌ درکاندنی نه‌یتینییه‌که‌ی له‌لای ماموستا، وای له ماموستا کرد که رۆژتربێ له‌سه‌ر جیه‌جیه‌کردنی داواکارییه‌که‌ی ئەو، ماموستا به‌لای خۆیه‌وه گوتی: ئەگەر ژبانیشم له‌سه‌ر دانابێ ده‌بێ دواناره‌زووی بینه‌م دی، بیری له‌ ریتگاچاره‌یه‌ک ده‌کرده‌وه، هه‌رچی بیری کرده‌وه بیتجگه له‌و دوو ریتگایه هه‌یچ ریتگایه‌کی تر به‌ میتشکیدا نه‌هات، یان ده‌بوایه ئافره‌ته‌که له‌باوه‌ش بگری و بیبات بۆ سهربانکه، یان دیواره‌که‌ی لای رۆژه‌لاتی ژووره‌که به‌ جوړی بشکینێ که تیشکی خۆر لیتی بیته ژووره‌وه، به‌م شپوه‌یه ده‌یتوانی ئاره‌زووی ئافره‌ته‌که بیتنه‌ دی. ماموستا له‌به‌ر لایه‌نه شه‌رعیه‌که‌ی

ریتگای دووه‌می پین باشتر بوو. سهره‌رای ئه‌وه‌ی که باش ده‌یزانی زۆر مه‌ترسیدارتره له‌وه‌ی که ئافره‌ته‌که له‌باوه‌ش بگری و بیبات بۆ سهربان. ماموستا رووی له ئافره‌ته‌که کرد و گوتی: باشه مه‌رجه هه‌ر له سهربانوه ته‌ماشای خۆر هه‌لات بکه‌یت؟ دوای که‌میک بیر کردنه‌وه ئافره‌ته‌که گوتی: گرنگ ئه‌وه‌یه له دواساته‌کانی ژباندا له بینینی یه‌که‌م گزنگی هه‌تاو بێ به‌ش نه‌بم، ئەگه‌ر به‌ ده‌ست خۆم بوایه، بیتجگه له سهربانکه نامه‌وێ له هه‌یچ شویتینیکی تروه ته‌ماشای بکه‌م، به‌لام ئیستا ده‌گه‌ریته‌وه سهر تو، تۆش چۆنت پین باشه‌ وا بکه. ناتوانم ناچار بکه‌م به پیتی ئاره‌زووی من هه‌لسوکه‌وت بکه‌یت. دیسان باری ته‌ندروستی ناجیگر بوو کۆکه‌که‌ی سهری هه‌لدایه‌وه به شپوه‌یه‌ک، که خه‌ریک بوو ده‌خنکا. ماموستا نه‌بده‌زانی چ بکات، بۆ ئه‌و مسۆگه‌ر بوو، ئەگه‌ر ده‌ستورده نکات به‌یانی دادی و هیوای ئافره‌ته‌که ناهیته‌ دی، بۆیه خه‌را ده‌ستی به‌ پماندنی دیواره‌که‌ی لای رۆژه‌لات کرد، ئافره‌ته‌که زۆر هه‌ولی دا ماموستا له‌ کاره‌که‌ی په‌شیمان بکاته‌وه، ئەوها پرا هه‌موو خه‌لکی گونده‌که‌ به‌ ناگا دینی. پیتی گوت: ده‌توانی له‌باوه‌شم بگری و بمه‌یه سهربانکه ئه‌وها مه‌ترسییه‌که‌ی که‌متره. ره‌نگه‌ شانسێ ئه‌وه‌م هه‌بێ ئەم ئاره‌زووم بێ گرفت بیته‌ دی. ماموستا هه‌ر وا که خه‌ریکی پماندنی دیواره‌که‌ بوو گوتی: خۆم له شیری خه‌لک بده‌م باشتره له شیری خوا، وازم لێ بیتنه‌ با کاره‌که‌م بکه‌م، هه‌رچی ده‌بێ با بیت.

سهرباری خراپیی باری ته‌ندروستی ئافره‌ته‌که ترسیشی هاته‌ سهر، ترس له‌ به‌ناگا هاتنی خه‌لکه‌که، پارانه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که سوودی نه‌بوو. ماموستا له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بیننی له‌ناکاو به‌ ده‌رچوونی به‌ردیک له‌دیواری ژووره‌که، تیشکی خۆر به‌ کزییه‌وه که‌ گوزارشتی له‌ تازه‌هه‌لاتنی خۆر ده‌کرد خزیه‌ نیو ژووره‌که‌وه. ئافره‌ته‌که‌ به‌ بیننی تیشکی خۆر زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تال هاته‌ سهر لیتی، پاشان له‌ژیر لیتوه‌وه گوتی: خۆشم ده‌وتی. چاوه‌کانی داخست، که‌ هاوکات بوو له‌گه‌ل کرانه‌وه‌ی ده‌رگای ماله‌که‌ی. مه‌لای گونده‌که‌ له‌گه‌ل هه‌شاماتیکی له‌ خه‌لکی گونده‌که‌ په‌لاماری ماموستایان دا. هه‌شتا دنه‌گه له‌رزۆکه‌که‌ی ئافره‌ته‌که‌ له‌ گویتیدا ده‌زریگایه‌وه که‌ ده‌بگوت: خۆشم ده‌وتی، نه‌واکه‌ی ئه‌وه‌نده خۆش بوو سهرمه‌ستی کرد، ئەگه‌رچی به‌ گومان بوو له‌وه‌ی ئایا ئافره‌ته‌که مه‌به‌ستی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی بووه، یان ئه‌و. ماموستا سهرمه‌ست و شه‌یدا بوو به‌ قوربانی. تهرمی هه‌ردووکیان له‌ ده‌ره‌وه‌ی گۆرستانی گونده‌که‌ ناشت، گوتیان: ئەمانه‌ گاورن!